

การบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของ
โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2*

THE ADMINISTRATION OF MEASUREMENT AND EVALUATION BASED ON THE
GOOD GOVERNANCE OF EDUCATION OPPORTUNITY EXTENSION SCHOOLS
UNDER THE UTHAITHANI PRIMARY EDUCATION SERVICE AREA OFFICE 2

สิระ บุตรโท¹, วินัย ทองมัน² และ วรกฤต เกื่อนช้าง³

Sira Busto¹, Winai Tongmun² and Worrakrit Thuenchang³

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย¹⁻³

Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand¹⁻³

Corresponding Author's Email: sr.max2531@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 และ 2) เปรียบเทียบสภาพการบริหารงานดังกล่าวตามปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม การวิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 210 คน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ มีค่า IOC เท่ากับ 0.67-1.00 และค่าความเชื่อมั่น .95 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.61, S.D.=0.31)

2. ผลการเปรียบเทียบตามปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลแตกต่างกัน (Sig=.001) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนเพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ไม่พบความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

* Received 27 March 2026; Revised 11 April 2026; Accepted 17 May 2026

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าปัจจัยด้านการบริหารงานวัดและประเมินผล เป็นกลไกสำคัญในการยกระดับคุณภาพผู้เรียน

คำสำคัญ: การบริหาร, งานวัดและประเมินผล, หลักธรรมาภิบาล, โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

Abstract

The purposes of this research were: 1) examine the state of administration in measurement and evaluation of learning outcomes based on good governance principles in opportunity expansion schools under Uthai Thani Primary Educational Service Area Office 2; and 2) compare such administrative conditions according to personal factors and environmental factors. The study employed a quantitative research methodology. The sample consisted of 210 participants, selected through simple random sampling. A questionnaire was used as the research instrument, with an Index of Item-Objective Congruence (IOC) ranging from 0.67 to 1.00 and a reliability coefficient of 0.95. Data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way analysis of variance (ANOVA).

The results of the research showed that:

1. The overall state of administration in measurement and evaluation of learning outcomes based on good governance principles in opportunity expansion schools under Uthai Thani Primary Educational Service Area Office 2 was at the highest level ($\bar{X}$ =4.61, S.D.=0.31).

2. The comparison based on personal and environmental factors found that respondents of different ages had significantly different opinions on the administration of learning measurement and evaluation according to good governance principles (Sig=.001) at the .05 significance level. However, no statistically significant differences were found regarding gender, educational level, position, work experience, and environmental factors at the .05 level.

Research findings indicate that measurement and evaluation management factors are a key mechanism in enhancing the quality of learners.

Keywords: Administration, Measurement and Evaluation , The Good Governance, Education Opportunity Extension Schools

บทนำ

ตามแผนยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561–2580 ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มุ่งพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยให้มีคุณธรรม ความรู้ และเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ พร้อมทั้งมีความสมบูรณ์ด้านร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา มีพัฒนาการรอบด้านและสุขภาวะที่ดีตลอดชีวิต อีกทั้งปลูกฝังจิตสำนึกสาธารณะ ความรับผิดชอบ วินัย และคุณธรรม ส่งเสริมทักษะศตวรรษที่ 21 การสื่อสารภาษาอังกฤษ ภาษาที่สาม และการอนุรักษ์ภาษาถิ่น รวมถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาเป็นกำลังคนทักษะสูง นักคิด นักนวัตกรรม และผู้ประกอบการอาชีพตามความถนัดอย่างยั่งยืน (แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561–2580) การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคน สังคม และประเทศเป็นกลไกหลักในการยกระดับคุณภาพชีวิตและการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในศตวรรษที่ 21 ที่มีการเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว การศึกษายังมีบทบาทต่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศนานาประเทศจึงมุ่งพัฒนาการศึกษาเพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพและปรับตัวได้ประเทศไทยให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาเพื่อเสริมทักษะและสมรรถนะให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานพร้อมเผชิญความท้าทายจากโลกาภิวัตน์และปัญหาภายในประเทศเป้าหมายคือยกระดับคุณภาพชีวิต สร้างสังคมคุณธรรม และพัฒนาสู่ประเทศพัฒนาแล้วปัจจัยเหล่านี้ส่งผลโดยตรงต่อระบบการศึกษา เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ, 2560 แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ครอบคลุม 4 อำเภอ ได้แก่ หนองฉาง ลานสัก บ้านไร่ และห้วยคตมีโรงเรียนในสังกัดรวม 123 โรงเรียน แบ่งเป็นขนาดเล็ก 83 โรงเรียน ขนาดกลาง 37 โรงเรียน ขนาดใหญ่ 2 โรงเรียน และขนาดใหญ่พิเศษ 1 โรงเรียน จำแนกเป็นโรงเรียนประถมศึกษา 92 โรงเรียน และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา 31 โรงเรียนจากผลการทดสอบ O-NET ของนักเรียน ป.6 และ ม.3 พบว่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระดับประเทศโดยเฉพาะ ม.3 ปีการศึกษา 2566 มีคะแนนเฉลี่ย 29.99 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยประเทศที่ 34.45 อยู่ 4.46 คะแนนเมื่อพิจารณารายวิชา พบว่าทั้ง 4 วิชามีคะแนนต่ำกว่าระดับประเทศโดยมีช่วงคะแนนต่ำกว่าระหว่าง 1.70–6.26 คะแนน

ผลสัมฤทธิ์เป็นการวัดผลการปฏิบัติงานโดยใช้ตัวชี้วัดเป็นเครื่องสะท้อนผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม ซึ่งเป็นผลรวมของผลผลิตและผลลัพธ์จากการดำเนินงาน ตัวชี้วัดเหล่านี้ช่วยแสดงให้เห็นประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอน หรือการบริหารจัดการภายในโรงเรียนได้อย่างชัดเจน (ศักดิ์สิน ช่องดารากุล, 2554) ดังนั้น จากผลการทดสอบระดับชาติ (O-NET) ของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต ๒ จะเห็นได้

ว่าคุณภาพของนักเรียนได้รับอิทธิพลจากปัจจัยหลายด้านที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอน กระบวนการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล ซึ่งการวัดและประเมินผลถือเป็นตัวกำหนดคุณภาพนักเรียนที่สามารถสะท้อนผลลัพธ์ได้อย่างเป็นรูปธรรมมากที่สุด (ปรียาพร วงศ์บุตรโรจน์, 2553) ผู้บริหารต้องมีศรัทธาและมีทัศนคติเชิงบวกต่อหลักการจัดการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษา พร้อมทำความเข้าใจจนเกิดความชัดเจนในใจของตนเอง และสามารถมองเห็นภาพรวมของผลลัพธ์สุดท้ายที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน (บุญเลิศ เขียนวงศ์, 2567) ผู้บริหารถือเป็นทรัพยากรสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กร เปรียบเสมือนหลักยึดและผู้นำทางของผู้ปฏิบัติงานผู้บริหารที่ดีต้องมีทั้งความรู้ในการปฏิบัติงานและทักษะการบริหาร โดยเฉพาะด้านวิชาการรวมถึงมีความน่าเชื่อถือและได้รับความศรัทธาจากผู้ร่วมงาน ความสำเร็จของงานขึ้นอยู่กับความสามารถในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบพร้อมทั้งนำหลักธรรมาภิบาลมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานครอบคลุมการบริหารงบประมาณ บุคคล และงานทั่วไปอย่างเหมาะสมโดยยึดหลักสำคัญ เช่น ประสิทธิภาพ ความโปร่งใส ความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วม และความเสมอภาค ตามหลักธรรมาภิบาลพื้นฐาน 10 ประการ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการ, 2560)

งานวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นภารกิจสำคัญของสถานศึกษา ควบคู่กับการจัดการเรียนการสอนบุคลากรทุกฝ่ายต้องดำเนินงานในทิศทางเดียวกัน ยึดมาตรฐานเดียว และสอดคล้องกับผู้เรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลสะท้อนคุณภาพผู้เรียน การเรียนรู้ หลักสูตร และการบริหารงานอย่างเป็นระบบการดำเนินงานที่ถูกต้องตามหลักวิชาจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายตามหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพจึงมีความสนใจนำหลักธรรมาภิบาลมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงานวัดและประเมินผลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาการบริหารและขยายผลสู่สถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

สมมติฐานการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงาน ต่างกัน อาจทำให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 แตกต่างกัน

2. ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีสภาพแวดล้อมด้านการวัดและประเมินผลต่างกัน อาจทำให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ครั้งนี้ ได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา 31 คน หัวหน้างานวัดและประเมินผล 31 คน และข้าราชการครู 380 คน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 จำนวน 31 โรงเรียน ประชากรรวมทั้งสิ้น 442 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2, 2567)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานวัดและประเมินผล ครูผู้สอนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานีเขต 2 โดยผู้วิจัยได้กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้โดยใช้สูตรของ Taro Yamane (Taro Yamane, 1973) จำนวน 210 คน แบ่งตามสัดส่วนประชากร ดังนี้ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 15 คน หัวหน้างานวัดและประเมินผล จำนวน 15 คน ครูจำนวน 180 คน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บข้อมูลเป็นประมาณค่า 5 ระดับ โดยแบ่งประเด็นคำถามออกเป็น 3 ตอน มีรายละเอียดดังนี้ ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ในการทำงานซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจรายการ (Check List) ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ประกอบด้วย การได้รับความรู้ด้านการวัดและประเมินผล การมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการด้านการวัดและประเมินผล และการใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผล ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวัดและ

ประเมินผลการเรียนรู้ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 เกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ จำนวน 7 ด้าน รวม 46 ข้อ

2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ดังนี้ 1) ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลจากเอกสารและงานวิจัยที่เคยมีผู้ดำเนินการวิจัยไว้ 2) ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่องการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 3) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าสร้างเครื่องมือเพื่อใช้เก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม 4) นำเสนอร่างเครื่องมือวิจัยต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและขอหนังสือถึงผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขเพื่อหาค่า IOC 5) นำเครื่องมือไปทดลองใช้กับประชากรโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 30 คน ประกอบไปด้วยผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานวัดและประเมินผล ครูผู้สอน ที่มีลักษณะคล้ายกันกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาประสิทธิภาพความเที่ยงตรงของเครื่องมือ 6) ปรับปรุงแก้ไข 7) จัดพิมพ์แบบสอบถามและนำไปใช้จริงเพื่อเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

2.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้ 1. ขอคำแนะนำจากคณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ 2. หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำเครื่องมือที่สร้างนำเสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อขอความเห็นชอบ และเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวนทั้งหมด 3 ท่าน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) คำนวณหาค่า IOC ได้ 0.67-1.00 ขึ้นไปทุกข้อ 3. การทดลองเครื่องมือ (Try – Out) นำเครื่องมือที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปหาความเชื่อมั่น จากประชากร (Reliability) โดยนำไปทดลอง (Try – Out) กับครูที่มีคุณลักษณะเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 1 จำนวน 30 คน โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค การวิจัยครั้งนี้พบว่าค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 ถือว่าแบบสอบถามนี้มีความน่าเชื่อถือและนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อได้แบบสอบถามผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ 1. ผู้วิจัยขอหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากศูนย์บัณฑิตศึกษา วิทยาเขตนครสวรรค์แล้วเสนอต่อผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 หนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลเสนอต่อผู้บริหารสถานศึกษา 2. ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต

2 เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลงานวิจัยและส่งแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ (Google form) ไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 210 ชุด คือ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้างานวัด และประเมินผลการเรียนรู้ และครูผู้สอน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยแนบเอกสารที่อธิบายถึงจุดประสงค์ของการวิจัย และชี้แจงถึงการตอบข้อมูลให้กลุ่มเป้าหมายได้เข้าใจ 3. กลุ่มเป้าหมายทำแบบสอบถามในระบบออนไลน์ 4. ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาทั้งหมดอย่างละเอียด ก่อนจะนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ตอบแบบสอบถามโดยการหาค่าความถี่ (f) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 1 แปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายข้อรายด้านและโดยภาพรวม

ตอนที่ 2 แปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยการทดสอบค่า t-test และ F-test สำหรับวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA ของข้อมูลจาก แบบสอบถามที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า โดยหาค่าเฉลี่ยของช่วงระดับคะแนน (Best & Kahn) 5 ระดับ

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของ โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2” สรุป ได้ดังนี้

1. สรุปสภาพการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาล ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 วิเคราะห์ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของความเห็นของ ผู้อำนวยการสถานศึกษา ครู และครูผู้ทำหน้าที่หัวหน้างานวัดและประเมินผล ที่มีต่อสภาพการ บริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยรวมและรายด้าน

(n=210)

ที่	สภาพการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานี เขต 2	ระดับความคิดเห็น			อันดับที่
		$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	
1	ด้านการเตรียมการด้านปัจจัยการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.56	0.33	มากที่สุด	5
2	ด้านการวางแผนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.54	0.35	มากที่สุด	6
3	ด้านการดำเนินงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.62	0.36	มากที่สุด	4
4	ด้านการวิเคราะห์และรายงานผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.54	0.43	มากที่สุด	7
5	ด้านการนำผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไปใช้ในการพัฒนา	4.71	0.34	มากที่สุด	1
6	ด้านการประเมินงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.64	0.38	มากที่สุด	3
7	ด้านการพัฒนางานวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.66	0.35	มากที่สุด	2
	รวม	4.61	0.31	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.61, S.D. =0.31) เมื่อพิจารณารายละเอียดในแต่ละด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการนำผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ไปใช้ในการพัฒนาอยู่ในระดับที่มากที่สุด ($\bar{X}$ =4.71, S.D. =0.34) รองลงมา คือด้านการพัฒนางานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{X}$ =4.66, S.D. =0.35) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด คือ ด้านการวิเคราะห์และรายงานผลการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ($\bar{X}$ =4.54, S.D. =0.43)

2. ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม ดังนี้

เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีเพศต่างกัน ทำให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ไม่แตกต่างกัน ($Sig=.125$) ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อายุ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุต่างกัน ทำให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 แตกต่างกัน ($Sig=.001$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานี เขต 2 ไม่แตกต่างกัน ($Sig=.146$) ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่น้อยกว่า 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตำแหน่ง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งต่างกัน ทำให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานี เขต 2 ไม่แตกต่างกัน ($Sig=.457$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ประสบการณ์การทำงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน ทำให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานี เขต 2 ไม่แตกต่างกัน ($Sig=.268$) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สภาพแวดล้อมการวัดและประเมินผล ด้านการได้รับความรู้ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการด้านการวัดและประเมินผล ด้านการใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่สภาพแวดล้อมการวัดและประเมินผล ต่างกัน ทำให้ความคิดเห็นต่อการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุทัยธานี เขต 2 ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. สภาพการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2

จากผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านการนำผลประเมินไปใช้พัฒนามีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือด้านการพัฒนางานวัดและประเมินผล และต่ำสุดคือด้านการวิเคราะห์และรายงานผล ซึ่งยังอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารให้ความสำคัญกับการใช้ข้อมูลเป็นฐาน มีนโยบายและระบบสนับสนุนที่ชัดเจน ส่งเสริมครูนำผลประเมินไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของศราวุฒิ ศรีนนท์ (2563) ที่พบว่าการบริหารงานวัดและประเมินผลโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากเป็นภารกิจสำคัญของสถานศึกษาที่ผู้บริหารต้องสนับสนุนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งสอดคล้องกับ จิรพรรณ มีภูมิ (2564) ที่พบว่าการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากที่สุด โดยผู้บริหารยึดหลักนิติธรรม ใช้กฎหมาย ระเบียบ และหลักเกณฑ์ทางราชการเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานอย่างเคร่งครัด

2. ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อม

เพศ พบว่า บุคคลที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ทุกด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่มากกว่า 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา อนันต์ (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความพึงพอใจของข้าราชการครูต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ความพึงพอใจของข้าราชการครูต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศราวุฒิ ศรีนนท์ (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่องสภาพแนวทางการบริหารงานวัดและประเมินผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวัดและประเมินผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 2 จำแนกตามเพศโดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

อายุ พบว่า บุคคลที่มีอายุต่างกัน ทำให้มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ในภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาสุชิน วชิรญาณโณ (เชยผลบุญ) (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่องการประยุกต์ใช้หลักธรรมเชิงพุทธของผู้บริหารในการบริหารงาน โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาจังหวัดนครสวรรค์ ผลการศึกษาพบว่า บุคลากรที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้หลักธรรม เชิงพุทธในการบริหารงานโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา จังหวัดนครสวรรค์ มากกว่า บุคลากรที่มีอายุระหว่าง 30-40 ปี และสูงกว่า 41 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ระดับการศึกษา พบว่า บุคคลที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ทุกด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่น้อยกว่า 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรวรรณ มีภูมิ (2564) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตำแหน่ง พบว่า บุคคลที่มีตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ทุกด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธงชัย ชูนาพรม (2566) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีตำแหน่งต่างกัน มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารวิชาการทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า บุคคลที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ทุกด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฮอฝาด สำนะเนียะ (2568) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารสถานศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารโรงเรียนในระบบ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกัน มีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารโรงเรียนในระบบ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล โดยภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ด้านการได้รับความรู้ด้านการวัดและประเมินผล พบว่า บุคคลที่ได้รับความรู้ด้านการวัดและประเมินผลต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวัดและประเมินผลการ

เรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ทุกด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่มากกว่า 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จอมขวัญ อินตะเหล็ก (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่องสภาพและ ปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสำนักงานเขตบึงกุ่ม สังกัดกรุงเทพมหานคร ผล การศึกษาพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการพัฒนาครูด้านการวัดและประเมินผล รวมถึง การเทียบโอนผลการเรียนรู้ เพื่อให้ปฏิบัติในทิศทางเดียวกันสนับสนุนให้ครูจัดทำแผนการวัด และประเมินผลให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาและการจัดการเรียนรู้เน้นการประเมินตาม สภาพจริงจากการปฏิบัติและผลงานของผู้เรียนพร้อมทั้งกำหนดระเบียบการวัดและประเมินผล ของโรงเรียนอย่างชัดเจน

ด้านการมีส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการด้านการวัดและประเมินผล พบว่า บุคคลที่มี ส่วนร่วมเป็นคณะกรรมการด้านการวัดและประเมินผลต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ การบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทาง การศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ทุกด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่มากกว่า 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศินี สิงห์หล้า (2566) ได้ทำ การวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา กับ การบริหารงานวิชาการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ผล การศึกษาพบว่า ผู้บริหารคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เคารพสิทธิและให้เกียรติ บุคลากรมอบหมายงานให้เหมาะสมกับความสามารถ พร้อมเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น และใช้ศักยภาพมีการสื่อสารสองทาง ให้คำแนะนำ นิเทศ ติดตาม และสนับสนุนการพัฒนา ส่งเสริมบรรยากาศการทำงานที่เข้าใจและขับเคลื่อนองค์กรอย่างราบรื่น

การใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผล พบว่า บุคคลที่ใช้เทคโนโลยีในการวัด และประเมินผลต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวัดและประเมินผลการ เรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ทุกด้านไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่มากกว่า 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนุธิตา โทมอญ (2565) ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวทางการ พัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ผู้บริหาร ส่งเสริมการอบรมครูด้านการใช้เทคโนโลยีและโปรแกรมสำเร็จรูปในการวัดและประเมินผล เพื่อเพิ่มความรวดเร็วและความถูกต้องสนับสนุนการใช้ระบบสารสนเทศอย่างเป็นมาตรฐาน และจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบพร้อมเผยแพร่ผลการประเมินให้ผู้เรียนและผู้ปกครองผ่าน ช่องทางออนไลน์

สรุป/ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักธรรมาภิบาลของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2 ทำให้ได้มองเห็นแนวทางการประยุกต์ใช้หลักธรรมาภิบาล เพื่อการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามผลการวิจัยที่ได้ตั้งไว้ตามวัตถุประสงค์ ส่วนข้อเสนอแนะการวิจัยประกอบ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้ 1.1 ผู้บริหารกำหนดระเบียบการวัดและประเมินผลตามหลักนิติธรรม ส่งเสริมเทคโนโลยี และมีระบบติดตามตรวจสอบ 1.2 วางแผนการประเมินอย่างเป็นระบบ พัฒนาบุคลากร กำหนดบทบาทชัดเจน และดำเนินงานคุ้มค่า 1.3 มอบหมายงานชี้แจงแนวปฏิบัติ แต่งตั้งคณะกรรมการ และเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วม 1.4 จัดทำ วิเคราะห์ และรายงานผลอย่างถูกต้อง โปร่งใส ตรวจสอบได้ 1.5 นำผลประเมินพัฒนางานวิชาการ วางแผนงบประมาณ และพัฒนาบุคลากร 1.6 ประเมินและติดตามงานอย่างต่อเนื่อง โดยมีส่วนร่วมและโปร่งใส 1.7 ใช้ผลประเมินพัฒนาคุณภาพการศึกษาและผู้เรียน โดยใช้เทคโนโลยีสนับสนุนอย่างเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรกำหนดนโยบายการบริหารงานวัดและประเมินผลให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน พร้อมส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัด และประเมินผล และรายงานผลอย่างเป็นระบบ รวมถึงพัฒนาฐานข้อมูลกลางเพื่อรวบรวม วิเคราะห์ และใช้ข้อมูลในการวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป 3.1 ควรศึกษาประสิทธิภาพของการใช้โปรแกรมหรือเทคโนโลยี ด้านการวัดและประเมินผล ในการเก็บ วิเคราะห์ และรายงานผลการเรียนรู้ของนักเรียน 3.2 ควรศึกษาด้านปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของสถานศึกษา 3.3 การพัฒนานวัตกรรมด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

- เกศินี สิงห์ล่า. (2566). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา กับการบริหารงานวิชาการสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2. ในวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- จอมขวัญ อินทะเหล็ก. (2563). สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ในสำนักงานเขตบึงกุ่ม สังกัดกรุงเทพมหานคร. ใน การค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- จิรวรรณ มีภูมิ. (2564). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตรัง เขต 2. ใน สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

- ธงชัย ชูนาพรหม. (2566). การบริหารงานวิชาการตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4. ใน วิทยานิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย.
- บุญเลิศ เขียนวงศ์. (2561). การบริหารจัดการโรงเรียนเพื่อสนับสนุนการปฏิบัติการศึกษา. เรียกใช้เมื่อ 15 ตุลาคม 2568 จาก <http://www.moe.go.th>.
- ปรียาพร วงศ์บุตรโรจน์ (2553). การบริหารงานวิชาการ. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.
- พระมหาสุชิน วชิรญาณโณ (เขยผลบุญ). (2560). การประยุกต์ใช้หลักธรรมเชิงพุทธของผู้บริหารในการบริหารงานโรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาจังหวัดนครสวรรค์. ในวิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วาสนา อนันต์. (2561). การศึกษาความพึงพอใจของข้าราชการครูต่อการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา Mukdahan. ใน สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- ศราวุฒิ ศรีนนท์. (2563). สภาพและแนวทางการบริหารงานวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ศักดิ์สิน ช่องดารากุล (2554). ยุทธศาสตร์ที่น่าจะนำมาสู่การจัดการมัธยมศึกษาที่ดีมีคุณภาพ. วารสารวิชาการ, 14(1), 91.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2. (2567). แผนบริหารการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567. อุทัยธานี: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุทัยธานี เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการ. (2560). หลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองดี. เรียกใช้เมื่อ 15 ตุลาคม 2568 จาก <http://www.opdc.go.th>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษากระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579. กรุงเทพมหานคร: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.
- อนุธิดา โตมอญ. (2565). แนวทางการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานวิชาการ ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. ใน การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษามหาบัณฑิต แขนงวิชาการบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ฮอผาด สำมะเนี้ยะ. (2568). การบริหารสถานศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลของผู้บริหารโรงเรียน
ในระบบ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนจังหวัดสตูล. ใน สารนิพนธ์ศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

Taro Yamane. (1973). Statistics: An Introductory Analysis, (3rd ed.). New York:
Harper and Row Publication